

overlade Socialdemokratiet i Kulturlandene alene at varetage disse Interesser for danske Statsborgere.

Det kunde have været interessant at se et Udkast til alle disse Love. Det hedder i § 5, at „til Kommuner, der lide Tab ved nærværende Lov, ydes der fuld Erstatning af Statskassen“. Ja, den skal vel ogsaa fastsættes ved Lov, for det bliver ikke saa nemt at regne ud, hvad fuld Erstatning er. Jeg troede ellers, at efter socialistiske Principper maatte de Byer, som ere belemrede med „Militærgøglet“ og al den Daarlighed, der følger med, snarere være glade ved at betale noget for at komme af med det. Nu faa vi at vide, at de dog skulle have Erstatning. Men hvorfor holde sig til Kommunerne, hvorfor ikke tage Enkeltmand med, hvorfor ikke tage den lille næringsdrivende med, som sidder ved Siden af Kasernen og sælger Skraatobak til Soldaterne? Skal han ikke ogsaa have fuld Erstatning? Naa, det kunde som sagt have været interessant at faa at vide, hvor store egentlig alle disse Udgifter vilde blive til fuld Erstatning, til Opøvelse i Vaabenbrug, til Politiets Omordning, Organisation af Grænsevagt, Anskaffelse af Inspektionsskibe osv. Vi kunne naturligvis nok se, at denne Afrustning vil koste mange Millioner om Aaret, men hvor mange? Det havde det været interessant at faa et lille kalkulatorisk Overslag over.

Men hvad er det for Resten med alt dette Vaabenbrug over Landet og Ordning af Politi, Grænsevagt og Inspektionsskibe? Nu have vi jo afvæbnet og erklæret os neutrale, og vi have vedtaget en Lov om, at baade det ene og det andet skal bestemmes ved Lov, og saa skulle vi alligevel have baade Politi, Grænsevagt og Krigsskibe! Hvor meget Politi, hvor stor en Grænsevagt, hvor mange Skibe, hvor mange Geværer og Kanoner skulle de bevæbnes med, maa de skyde eller maa de ikke skyde? Hvad skulle de gøre, hvis de støde paa en eller anden, der vil krænke danske Statsborgeres Interesser? Alt dette findes ikke oplyst i disse Motiver.

Hermed turde vi være ved Enden af dette. Jeg skal endnu kun citere den sidste Paragraf i dette, det mest humoristiske Forslag, der endnu har foreligget paa nogen Rigsdags Bord i den ganske Verden. Denne Paragraf lyder saaledes i sin korte Simpelhed: „Alle tidligere Love og Forordninger, der stride mod nærværende Lov, ophæves.“ Se, da nu alle folkeretlige Regler Verden over og hele det praktiske Liv Staterne imellem stride

imod denne Lov, saa er det jo en ret svimlende Reformopgave, der stilles her. Det minder mig om, at under den store franske Revolution ophævede man — ved Lov — Vorherre og indsatte Fornuftens Gudinde i hans Sted; nu forekommer det mig, at det danske Socialdemokrati ogsaa vil ophæve Fornuften — ved Lov . . . . . (*Borghjerg*: Det er umuligt for Reventlows Vedkommende). . . . Selvfølgelig, for her er den konstant, den kan ikke ophæves.

Saa maa jeg maaske endnu gøre nogle Bemærkninger til en lidt anden Side. Det Forslag, som Regeringen nu har fremsat, gaar jo ikke til Grænsen af, hvad Landet kan yde. . . (Afbrydelse). Ja, til de ærede Medlemmer, der holde af at afbryde mig, skal jeg dog endnu indskyde en Bemærkning, og det er den, at der tales saa meget om at skifte Standpunkt — det talte den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (K. M. Klausen) om, og det talte den ærede Ordfører for de radikale (Slengerik) om. Jeg vil hertil sige, at hvis der skal tales om at skifte Standpunkt, saa synes jeg ikke, det er de Herrer, der skulde tale med om det, thi de have skiftet Standpunkt, saa det forslaar noget, i hele denne Sag. Da Socialdemokraterne valgte sine Mænd ind i Forsvarskommissionen, var de Forsvarsvenner; da vilde de tilstræbe et virkeligt Folkeværn, og da udtalte deres Ordfører, at vi kunde selvfølgelig ikke komme bort fra den almindelige Værnepligt; de gik ind i Forsvarskommissionen som Forsvarsvenner. Saa gik de ud af den med Forslag om Afrustning; det var i Sommer. Men den 1. Oktober i Efteraaret fremsatte de Herrer her et Forslag til Beslutning, da var de igen svingede en Omgang tilbage, thi i den krævedes der kun en alvorlig Nedsættelse af Militæruddgifterne, men ikke nogen Afrustning. Og endelig ere de nu naaede til dette, som ganske strider mod deres gamle Standpunkt. Hvad de radikale angaar, behøver jeg ikke nærmere at antyde, hvordan baade det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) og det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) have staaet paa andre Standpunkter og virkelige Forsvarsstandpunkter tidligere. (*Zahle*. Hvornaar?) Det ærede Medlem vil f. Eks. kunne finde Udtalelser, baade da Forsvarskommissionen blev nedsat, af det ærede Medlem fra Middelfart, der den Gang vilde have et Forsvar med Traad i . . . (*Slengerik*: Jeg havde slet ikke Ordet den Gang.) . . . ja, saa var det under Finanslovforhandlingen, og det ærede Medlem fra Ringsted udtalte